

[Kirsten Lee]

Fru Inge Dahl-Sørensen rejste med rette problemet om abortpiller. Man kan forestille sig, at en læge ikke vil rådgive en kvinde om denne mulighed for abort. Medicinsk teknologi er kommet langt siden lovforslaget om fri abort i begyndelsen af 1970'erne. Hvad med f.eks. de forskellige fosterdiagnoser, fostervandsanalyser osv., som kan resultere i abort? Skal læger og andet personale nægte at medvirke til at foretage den slags indgreb?

Der er utrolig mange problemer i dette lovforslag, men vi vil under udvalgsarbejdet vurdere, om der er behov for lovændringer.

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne på CD's vegne sige, at også vi synes, at det er en god idé, at der kommer til at gælde fælles regler på dette område. Vi har en lovgivning, som er vedtaget af et flertal, og som naturligvis skal respekteres. På det punkt har jeg stort set de samme synspunkter som den socialdemokratiske ordfører, hr. Søren Hansen. Det er ikke særlig hensigtsmæssigt, at vi gør forskel på – om jeg så må sige – Kong Salomon og Jørgen Hattemager. Det er det mest naturlige, at alle bliver behandlet ens, og jeg kan kun undre mig over, hvorfor man i sin tid netop har indført forskellen. Men sådan er jo det historiske forløb. Nu må vi se, hvorledes vi kan få afgjort denne sag.

Hvis det lykkes for justitsministeren at klare sagen administrativt, vil Centrum-Demokraterne bestemt foretrække det, også fordi det er oplyst, at der næsten ikke i perioden, fra lovgivningen blev vedtaget, og til dags dato har været problemer at finde på dette område. Det skal altså være en klar opfordring til vores nyudnævnte justitsminister om at finde en administrativ løsning på spørgsmålet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil lykønske justitsministeren med hans nye opgave og takke ham for den første tale, han holdt som justitsminister. Tak for den imødekommende, som på regeringens vegne blev vist over for Kristeligt Folkepartis forslag!

Jeg er selvfølgelig, vil jeg sige generelt, klar over, at der altid vil være afgrænsningsproblemer. Det er der også i den gældende lovgivning.

Så vil jeg kommentere de enkelte indlæg. Jeg forstod, at Socialdemokratiet var, som det blev sagt, forholdsvis positivt, så jeg nærer forhåb-

ninger til Socialdemokratiet under det videre arbejde, bl.a. når ordføreren kommer til at læse grundigt, hvordan retstilstanden er i andre lande – hvordan den er i Norge, i Sverige, i Holland, i Vesttyskland, i USA, i Canada, for nu at nævne nogle, som vi alle har mulighed for at kende lidt til – for det er det, der er indeholdt i bilag 2 fra Det Danske Center for Menneskerettigheder. Jeg synes, når man læser igennem, hvordan retstilstanden er i andre lande, at der er håb om, at de, der er forholdsvis positive, kan gøres helt positive over for forslaget.

Her er det ikke et spørgsmål om at lade sig påvirke af nogle subjektive oplevelser, men simpelt hen om at se på, hvordan man retligt har indrettet sig i lande, som det er naturligt for os at sammenligne os med. Går man ind i overvejelser om, hvad religionsfrihed og respekt for den enkeltes overbevisning indebærer, håber jeg også, at det må overbevise Socialdemokratiet fuldt ud. Der gælder en både internationalt og nationalt anerkendt pligt til at beskytte menneskers religiøse overbevisning, og det, vi har i vore menneskerettighedserklæringer, er netop minimumsregler, som fuldt ud giver os mulighed for yderligere at sikre disse minimumsregler.

Den konservative ordfører var positiv, men kom så med nogle overvejelser om at henvende sig og få information, og dér må jeg sige, at jeg var overrasket over Det Konservative Folkepartis ordførers synspunkt, for det, som Kristeligt Folkeparti jo henvendte sig til Retsudvalget om, var en konkret sag og ikke bare et rygte. Det var en veldokumenteret sag vedrørende en læge, der havde fået en stilling, men som på grund af sin overbevisning alligevel ikke kunne få den. Det kan da kun være i de 179 folketingsmedlemmers interesse at få denne sag belyst så godt som overhovedet muligt af nogle, som virkelig kunne fremlægge dokumenteret materiale. Der er jo ikke tale om nogen form for pression. Man kan da godt være uenig i retstilstanden i Norge f.eks., men når der er et konkret problem – hvad jeg forstår at der er, ikke bare efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, men også efter mange andres, ifølge deres tilkendegivelser herfra – synes jeg, det er besynderligt, hvis man ikke kan få dette problem belyst alsidigt og kompetent.

Den tekst, vi har fået fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, er jo utrolig nuance-